

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

17.1.2011

B7-0054/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Kristlaste olukord ja usuvabadus

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Peter van Dalen, Marek Henryk Migalski, Mirosław Piotrowski, Ryszard Czarnecki, Michał Tomasz Kamiński, Adam Bielan, Konrad Szymański fraktsiooni ECR nimel

Cornelis de Jong

Euroopa Parlamendi resolutsioon kristlaste olukorra ja usuvabaduse kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklit 18;
  - võttes arvesse 1950. aastal vastu võetud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 9;
  - võttes arvesse 1966. aastal vastu võetud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklit 18;
  - võttes arvesse 1981. aasta ÜRO deklaratsiooni igasuguse usul ja veendumustel põhineva sallimatuse ja diskrimineerimise kaotamise kohta;
  - võttes arvesse 1995. aasta novembri Barcelona deklaratsiooni;
  - võttes arvesse oma 24. veebruari 2005. aasta resolutsiooni ELi prioriteetide ja soovitude kohta ÜRO inimõiguste komisjoni Genfis toimuvaks 61. istungjärguks;
  - võttes arvesse oma 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi maailmas 2009. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas;
  - võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna inimõiguste võrgustiku esimest konverentsi, mis toimus 26.–27. jaanuaril 2006 Kairos;
  - võttes arvesse ÜRO usu- ja veendumusvabaduse erireportööri aruandeid, eriti tema 29. detsembri 2009. aasta aruannet, 16. veebruari 2010. aasta aruannet ja 29. juuli 2010. aasta aruannet;
  - võttes arvesse oma 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni tõsiste sündmuste kohta, mis ohustavad kristlike kogukondade ja teiste usukogukondade olemasolu;
  - võttes arvesse oma 21. jaanuari 2010. aasta resolutsiooni hiljutiste rünnakute kohta kristlike kogukondade vastu;
  - võttes arvesse ELi kõrge esindaja Catherine Ashton'i pressiesindaja 1. jaanuari 2010. aasta avaldust pärast rünnakut kopti kirikus viibinud isikute vastu Egiptuses Aleksandrias;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et demokraatia edendamine ning inimõiguste ja kodanikuvabaduste austamine on Euroopa Liidu aluspõhimõtted ja eesmärgid, millele tuginetakse ühiselt kolmandate riikidega suhtlemisel;
- B. arvestades, et vastavalt rahvusvahelistele inimõigusnormidele ning eelkõige kodaniku- ja

poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklile 18 on igaühel õigus mõtte-, südametunnistuse ja usuvabadusele; arvestades, et see õigus kätkeb vabadust muuta usku või veendumusi, samuti vabadust tunnistada oma usku või veendumusi nii üksikult kui ka koos teistega avalikult või eraviisiliselt kultuse teenimise, religioosete ja rituaalsete tavade ja õpetuste täitmise näol, ning arvestades, et vastavalt ÜRO inimõiguste komitee seisukohale kaitseb usu- ja veendumusvabadus kõiki veendumusi, kaasa arvatud teistlikke, mitteteistlikke ja ateistlikke veendumusi;

- C. arvestades, et Euroopa Liit on korduvalt väljendanud oma pühendumust mõtte-, südametunnistuse- ning usu- ja veendumusvabadusele ning rõhutanud, et valitsuste kohustus on tagada need vabadused kõikjal maailmas;
- D. arvestades, et usu- ja veendumusvabadust peetakse sageli näitajaks, mille põhjal saab teha järeldusi kõigi teiste vabaduste ja õiguste olukorra kohta; arvestades, et kristlaste tagakiusamine maailmas on praegusel ajal üks kõige tõsisemaid inimväärkuse vastu suunatud kallaletunge;
- E. arvestades, et mõnel pool on kristlikud kogukonnad sattunud olukorda, mis seab ohtu nende püsijäämise, ning et selliste kogukondade kadumine tooks kaasa olulise osa kadumise asjaomaste riikide religioosest pärandist;
- F. arvestades, et 1. jaanuari 2011. aasta varahommikul sai Egiptuses Aleksandrias kopti kristlikule kirikule tehtud pommirünnakus surma 21 ja haavata 70 kirikus viibinud inimest;
- G. arvestades, et 30. detsembril 2010 sai Iraagis Bagdadis kristlaste kodude vastu toime pandud koordineeritud pommirünnakutes, mille assüüria kristlaste perede vastu korraldasid džihaadi terroristid, surma vähemalt 2 ja haavata 14 inimest;
- H. arvestades, et 27. detsembril 2010 sai Dujailis, mis asub Bagdadist (Iraak) 50 km ehk 30 miili kaugusel põhja poole, teeäärse pommi plahvatuses surma assüüria kristlasest naine ja haavata tema abikaasa;
- I. arvestades, et 25. detsembril 2010 (st esimesel jõulupühal) sai Filipiinidel Sulus ühes kabelis toimunud pommiplahvatuses haavata 11 inimest, nende hulgas preester ja üheksa-aastane tüdruk;
- J. arvestades, et 3. detsembril 2010 hukkus Nigeerias Josi linnas rünnakus seitse kristlast, nende hulgas naine ja laps, ning haavata sai neli inimest; arvestades, et 21. detsembril 2010 ründasid Nigeerias Turus mõõkade ja matšeedega relvastatud mehed gruppi kohalikke kristlastest külaelanikke, tapsid neist kolm ja haavasid kahte; pärast 24. detsembrit 2010 on Nigeeria keskosas keskse tähtsusega Josi linnas pommitamistes ning moslemitest ja kristlastest noorukite kokkupõrgetes ning maa kirdeosas kirikute ründamise tagajärjel hukkunud vähemalt 86 inimest, kusjuures üle 100 inimese viibib haavatuna haiglas; eraldi intsidendi käigus sai 24. detsembri 2010. aasta hilisõhtul surma veel kuus inimest, kui Borno osariigi kirdepiirkonna linnas Maiduguris visati kirikutesse bensinipomme;
- K. arvestades, et ülenimetatud näited moodustavad suuremate ja väiksemate rünnakute ja

diskrimineerimise juhtude suurest hulgast ainult väikese osa, ning arvestades, et sellistest rünnakutest mitmed kujutavad endast islamistidest džihaadijõudude tahtlikku katset kristlased välja tõrjuda, ning et seetõttu on kristlike kogukondade olukord muutumas selliseks, et paljud otsustavad kodunt lahkuda, et leida endale ohutum elukoht mõnes muus turvalisemas piirkonnas või isegi pagulastena välismaal,

1. mõistab jõuliselt hukka kõik kristlike kogukondade vastu suunatud vägivaldteod sõltumata nende toimumise paigast;
2. rõhutab, et mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadus on põhiline inimõigus, mis on tagatud rahvusvaheliste õigusnormidega, ning mõistab teravalt hukka igasuguse usu- või veendumusepõhise vägivalda, diskrimineerimise ja sallimatuse, mis on suunatud usul või veendumustel põhinevate kogukondade, ka nn usust taganejate ja mitteusklike inimeste vastu;
3. tunneb muret hiljuti toimunud kopti ja assüüria kristlaste vastu suunatud džihaadi rünnakute pärast ja väljendab solidaarsust ohvrite perekondadega; kutsub Egiptuse ja Iraagi valitsust üles tagama kristlaste ning nende riikide teistesse usuvähemustesse kuuluvate inimeste julgeolek ja füüsiline puutumatus; ning tegema seda vastavalt rahvusvahelistele lepingutele ja kokkulepetele, mille nad on ratifitseerinud;
4. väljendab tõsist muret, et kristlaste kogukondade vastu väljendatakse üha sagedamini sallimatust, nende tagakiusamine levib ning nende vastu on viimasel ajal toime pandud ägedaid rünnakuid eelkõige Aafrika, Aasia ja Lähis-Ida riikides;
5. tunneb heameelt pingutuste üle, mida ametivõimud on teinud kristlastest vähemuse vastu toime pandud rünnakute kavandajate ja toimepanijate kindlaks tegemiseks; kutsub valitsusi üles tagama, et nende kuritegude toimepanijad ja kõik isikud, kes vastutavad Lähis-Ida kristlaste ja teiste usuvähemuste või muude vähemusrühmade vastu suunatud rünnakute ja muude vägivaldteadete eest, antaks kohtu alla ning et nende üle mõistetakse õiglaselt kohut;
6. kutsub üles asjaomaseid Araabiamaaade valitsusi, kellel on kohustus kaitsta kõiki usukogukondi, tagama, et kopti ja assüüria kristlastele ning teiste usukogukondade ja vähemusrühmade liikmetele oleksid garanteeritud kõik inimõigused ning põhivabadused, sh õigus vabalt valida ja vahetada usku, ning ennetama selliste inimeste diskrimineerimist ja nende tagakiusamist;
7. kutsub Nigeeria ja Filipiinide valitsusi üles kaitsma võrdselt kõiki oma kodanikke, kaasa arvatud kristlasi, sõltumata nende usust või veendumustest, ning andma kohtu alla kõik isikud, kes vastutavad usku või veendumusi järgivate kogukondade vastu suunatud vägivaldteadete eest;
8. kutsub nõukogu, komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat pöörama ELi suhetes erilist tähelepanu kogu maailma usuvähemuste, sealhulgas ka kristlike kogukondade olukorrale, püüdes sellega saavutada, et asjaomased riigid võtaksid endale rahvusvaheliste inimõigustealaste lepingute põhjal strateegilised kohustused; ning pidama seda eriti silmas nimetatud maadega arengukoostöö kavade koostamise ja rakendamise käigus;

9. palub kõrgel esindajal, arvestades viimase aja sündmusi ning kasvavat vajadust analüüsida ja mõista kultuuriliste ja usuliste arengusuundade muutumist rahvusvahelistes suhetes ja kaasaegses ühiskonnas, tagada Euroopa Välisteenistuse pidev suutlikkus usu ja veendumuste alaste strateegiliste uuringute läbiviimiseks, poliitika väljatöötamiseks ja väljaõppeks;
10. kutsub komisjoni, nõukogu ja liikmesriike üles aitama kõigi EL välispoliitika vahendite abil kaasa inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete edasisele tugevdamisele;
11. kutsub 31. jaanuari 2011. aasta välisasjade nõukogu üles avaldama kõikumatut toetust usuvabadusele kõikide inimeste jaoks ning kohustuma kindlalt kaitsma kristlasi ja teisi usuvähemusi Lähis-Idas ja mujal, kus neid taga kiusatakse;
12. toetab igasuguseid algatusi dialoogi edendamiseks ja vastastikuse austuse loomiseks kogukondade vahel; kutsub usujuhte ja -asutusi üles edendama sallivust ja tegema algatusi vihkamise ning vägivalda ja ekstremismi vastu võitlemiseks;
13. kutsub Euroopa Liitu ja liikmesriike üles eraldama rohkem vahendeid ÜRO pagulaste ülemvoliniku tegevusele ning nimetatud organisatsiooni raames antavale humanitaarabile;
14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Egiptuse, Filipiinide, Iraagi ja Nigeeria valitsustele ja parlamentidele ning ÜRO Inimõiguste Nõukogule.